

INSTRUKCJE DLA ZELATORÓW
STRAŻY HONOROWEJ NAJSWIĘTSZEGO
SERCA PANA JEZUSA

Arcybractwo Straży Honorowej
Najświętszego Serca Pana Jezusa

Reimprimatur

Za pozwoleniem Kurii Metropolitalnej
Krakowskiej z dnia 17.03.1995 r.
Nr 650/95

Kanclerz
ks. Jan Dyduch

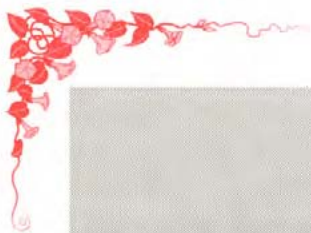
Wikariusz Generalny
bp Jan Szkodoń

ISBN: 83-86733-35-7

Copyright © by Arcybractwo Straży Honorowej
NSPJ

Wszelkie prawa zastrzeżone

Siostry Wizytki
ul. Krowoderska 16
31-142 Kraków

I

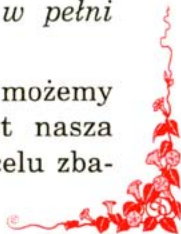
O gorliwości Zelatorów Straży Honorowej NSPJ

Pan Jezus miłuje ludzi nieskończoną miłością, dlatego pragnie zbawienia człowieka i zapewnienia mu szczęścia wiecznego. Żyjąc wśród ludzi Bóg-Człowiek spełniał wszelkie prace, przewyciężając nieraz trudy, aby w końcu przyjąć okrutną mękę i śmierć. Z miłości uwięziony jest w tabernakulum i ukryty w nim pod postacią chleba. Wciąż objawia światu pałające miłością Serce, zwrócone ku ludziom. Do św. Małgorzaty Marii Alacoque mówił: „Moje Boskie Serce goreje tak wielką miłością ku ludziom, że nie może już powstrzymać w sobie płomieni tej miłości. Musi je rozlać i ukazać ludziom, by ich ubogacić drogocennymi skarbami, które zawierają łaski uświęcające i zbawienne, i wydobyć z

przepaści zatracenia”. Upadek starego Adama pozbawił nas nieba i wiecznego szczęścia – miłość nowego Adama na nowo otworzyła nam bramy niebios.

W konstytucji soborowej *Lumen gentium* czytamy: *„Wszyscy wierni, wezwani są do apostołstwa na mocy chrztu i bierzmowania, dlatego mają obowiązek i prawo, indywidualnie lub zjednoczeni w stowarzyszeniach, starać się, by orędzie zbawienia zostało poznane i przyjęte przez wszystkich ludzi na całej ziemi. Obowiązek jest tym bardziej naglący tam, gdzie jedynie przez nich inni ludzie mogą usłyszeć Ewangelię i poznać Chrystusa. Ich działalność we wspólnotach eklezjalnych jest tak konieczna, że bez niej w większości przypadków apostołstwo pasterzy nie może być w pełni skuteczne”*.

Największą pociechą, jaką możemy sprawić Boskiemu Sercu jest nasza praca, którą podejmujemy w celu zba-

II

Wskazówki dotyczące działalności Zelatorów

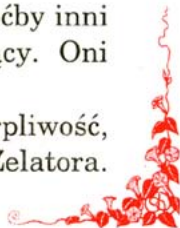
Zarliwi Zelatorzy mają dbać o to, aby Straż Honorowa NSPJ pociągnęła wielu ludzi. Jej rozwój w naszej Ojczyźnie będzie tym szybszy i owocniejszy, im więcej nowo założonych bractw będzie połączonych z głównym Arcybractwem w Krakowie. W przeciwnym razie ten rozwój będzie się opóźniał i nie będzie trwały.

Jeżeli więc w parafii, w której mieszka Zelator nie ma bractwa, powinien on wyteńczyć swoje siły, by je założyć. Czasem to zadanie może być łatwe, szczególnie wtedy, gdy miejscowy Duszpasterz zna Straż Honorową, należy do niej i jest jej życzliwy. W takich warunkach Zelatorzy mogą w krótkim czasie doprowadzić do założenia Straży Honorowej. Jeżeli jednak Stowarzysze-

nie to jest obce Ks. Proboszczowi i uważa, że liczba założonych w parafii organizacji kościelnych jest wystarczająca, lub są inne trudności, wtedy wysiłki Zelatorów mogą natrafić na przeszkody. Mogą one być przezwyciężone tylko wytrwałą modlitwą, niezachwianą cierpliwością, nie zrażaniem się trudnościami i bezgraniczną ufnością pokładaną w Najświętszym Sercu Jezusa. Nie można jednak dać się pokonać trudnościom, ani zaniechać wysiłków, ale z ufnością oczekiwać godziny wyznaczonej przez Boga i powtarzać za św. Pawłem: „Wszystko mogę w tym, który mnie umacnia”.

Błogosławiony jest człowiek, który w każdej pracy znajduje radość – nawet ciężkiej i trudnej. Jest zawsze zadowolony ze swej służby, choćby inni byli niezadowoleni, narzekający. Oni nie cieszą się uznaniem.

Starajmy się więc o cierpliwość, gdyż ona jest główną cnotą Zelatora.

Zasady w jaki sposób należy dyskutować na różne tematy w czasie spotkań:

1. Słuchać uważnie wypowiedzi każdej osoby.
2. Starać się zrozumieć myśli drugiego człowieka.
3. Usiłować dobrze zrozumieć uczucia drugiego człowieka.
4. Starać się nie przerywać bliźniemu, gdy mówi.
5. Pozwolić każdemu wypowiedzieć się do końca.
6. Prosić o wyjaśnienie, gdy czegoś nie rozumiemy.
7. Unikać zbyt długiego mówienia.
8. Nie zabierać głosu zbyt często, by innym (mniej śmiałym) dać szansę wypowiedzenia się.
9. Mówić o konkretnych sprawach, dawać konkretne przykłady.

10. Nawiązywać do tego, co nas zaintrygowało w wypowiedzi drugiej osoby.
11. W żadnym wypadku nie atakować drugiej osoby; nie wykazywać jej braku racji; nie stosować zwrotów: mylisz się, nie masz racji, jesteś w błędzie.
12. Swoją opinię ujmować w słowa: Wydaje mi się, że tak jest.
13. Nie osądzać drugiego, ale pomagać dojść do prawdy.
14. Unikać każdej formy drwiny, ośmieszenia czy poniżenia drugiej osoby.
15. Starać się dobrze odczytać przeżycia drugich i nie przypisywać im uczuć, których nie posiadają.
16. Unikać wypowiedzianych w sposób wyniosły, autorytatywny.
17. Nie lekceważyć cudzych problemów.
18. Starać się odczytać, jakie reakcje emocjonalne wywołujemy u innych.
19. Starać się często dziękować innym,

